

мръвка и што је пчела?... Што је каменъ и што је гѣба?... Што је мѣхъ и што је цвѣтие?...

Четыре желаниа.

Једно дѣтя ся плъзгало съ пръзалкѣ по снѣга на једно брѣдо и по леда на једнѣ рѣжѣ, па си отишло у тѣхъ, румѣно, весело, и рекло на татка си: „Ахъ, колко је хубаво зимѣ?? Менѣ ми ся иска все да је зима!“

„Запиши това твоје искание въ тѣжѣ книжкѣ,“ реклѣ татко му. Дѣтя-то записало.

Дошла пролѣтъ. Дѣтя-то зяло да трѣчи по зеленѣ ливадѣ, да гони шарѣнты пеперугѣ, да бере цвѣтия, па отрѣчало при татка си и му рекло: „Колко је хубава пролѣтъ-та!! Иска ми ся все да је пролѣтъ.

Татко му пакѣ извадилѣ книжкѣ-тѣ си ии накаралѣ дѣтя-то да запише, што иска.

Дошло лѣто. Дѣтя-то отишло съ татка си да берѣтъ сѣно. Вьсденѣ дѣтя-то ся веселило: ловило раци, брало гагоды, трѣкало ся по мяко-то сѣно, и вечерѣ-тѣ рекло на татка си: — „Ето вяче днесѣ ся наиграхѣ колкото искахѣ! Менѣ ми ся иска, лѣто-то да ся не сврѣшва никога.“ И това искание на дѣтя-то было записано въ сѣштѣ-тѣ книжкѣ.